

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 208.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e58279/facsimile.pdf> (tilgået 08. juni 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

at det er en Interpellation, og at Dannedel ved samme er opnaret; gaaer man vhere, bliver det et Andragende.

Formanden: Det er entret det Samme som det, jeg vilde tilslade mig at ytre. En Interpellation bestaaer i det et Spørgsmål til Ministerium, og naar Ministeriet svarer, at det ikke kan indlade sig derpaa, hens Sagen dermed at maatte være ent, saa meget mere som der forekommer mig uanlig, at Interpellationen kan fortsette, thi ca spørge om Røjet, som der ikke kan foresses paa, er nevne hensigtsværende.

David: Det forekommer mig ingenlunde, at Sagen er afgjort derved, at en enest Minister erfatter, at Interpellationens Behandling efter hans Skjøn kunde være til Slade for Landst, naar overimod en anden Minister har udtvaret, at han finder det mindre uensigtsmæssigt at opføre Interpellationen, intid et Ministercoucil er blevet afholdt, idet han endog angaa' Ebden, da dette kunde afholdes. Det man derfor efter min hensigtsværende kanne Interpellationen fri for, imorgon at forsluge Interpellationen eller hensigtsværende, som det afgaaende Ministerium et har villet indlade sig paa at besløre, til de nye Minister tilliggemed de Medlemmer af det andre Ministerium, som maatte have tilsvaret det med. Saaledes forekommer det mig virkelig, at Sagen man ikke sig at tale om, at man, forlaadt man vil tage Eksempel af Hørerettighedens i anden constitutionelle Stater, vanstædt vil finde et Stedspunkt til, at en Interpellation til Ministeriet er endt med, at en af de Herrer Minister har trædt, at det vilde føde Landst, at indlade sig paa dens Besvarelse, at Interpellationen som fulgt heraf overholdt, at man derpaa givt bord, og at Forhåndlingen kunde hente i sin Ordren. Desmindes maaette derfor komme en udtrykkelig Utdrætt fra Forhåndlingen om, at den af Tildel til den eneste Minister Ord, om at Slade for Landst kunde afgeløses — thi der er alle enige, at Slade for Landst har forelaadt — tilsvarende hand hørerettighed; men dette maaette da givet tilhørende ved en virkelig Utdrætt fra Forhåndlingen om dens Samstemmen med Ministerene.

Højesterettsdommer Brønnum: Den dresem nu Ministeriet havde svaret, at det ikke ingen Bedøm eller Saar ville give, var Interpellationen da ikke tilstede?

Trefchow: Da var den vistnok tilstede; men de have ikke haaret dette, og nogen derfor findt jeg mig ikke berettiget til at tage den tilbage, men jeg sat med allehjemme Kornmæle — og det troer jeg ikke, Forhåndlingen vil nægte mig, om det end maatte være fremsende mod de fremgaaende former, hvilket jeg ikke tiltror mig tilstrækkeligt til at afgjøre — underbække det Forhåndlingen. Deboome maa, om Interpellationen skal anført sluttet med hvad der er yderst fra Ministeriet, eller ikke.

Formanden: Jeg sat blot giøre opmærksom paa Slutningen af § 17 i Hørerettighedsordnen, hvor det hedder: „Det reelle Spørgsmål kan yderligere forsløges, sunder af den første Taler, som af andre Medlemmer, men ingen Beslutning vor funnes.“

David: Dette er noget godt skuet; her glæder det, om Interpellationen skal forsvinde.

Algreen-Ulofsing: Jeg troer heller ikke, at den citerede Beslutningsordnen har kan komme til Anwendung.

Højesterettsdommer Brønnum: Den glæder ej det formelle, men kun Realiteten.

Formanden: Spørgsmålet maa vel joaae aabent ved et folgende Motte, men det forekommer mig en temmelig ligegyldig Sag, om man da betragter det som en forstørrelse, sunder en af dem my Interpellation. I ethvert Tilfælde kan jeg ikke anden end anført Motet forbi, naar Interpellationen virkelig ej kan fortsettes.

Højesterettsdommer Brønnum: Den kan vel vidjettes.

Algreen-Ulofsing: Ja, men saa maa den samme Interpellation stilles paa Dagordenen for imorgen.

Formanden: Hvis Interpellationen forlanger, at den skal stilles paa Dagordenen, kan derimod Intet være at erindre.

Sørensen: Det forekommer mig, at den andre Interpellation er færdet, at de Minister, som ikke ere hæntræde til indtræde i det vedende Ministerium, vilde udviste deres Grund e derfor virkelig; men jeg har opfattet de Minister, der for have valt, som om de var i en tilsvarende Mødsigelse, ret nogle have valt om et fratrukkende og et tiltrædende

Ministerium, En derimod om et Ministerium, som allerede er bannet, og senere, hvis jeg har hørt rigtigt, om allerede her tilstedevarende Minister af et nye Ministerium. Det forekommer mig saaledes klart, at de Herrer Minister, som et idag have villet before Interpellationen, formodentlig ikke imorgon kunne give noget Saar paa den.

Trefchow: Med Henhøj til den andre Præsident Hemmelig til mig, sat jeg nylænge mig at tyde det Ord, at Forhåndlingen vil afdække, om Forhåndlingenene skulle anført tilstedevarige, eller om Interpellationen skal ubestemt til imorgon; thi ejer han den andre Kultusminister har vistet, vilde jeg vistroge mig Beslutning for at handle, jeg funde næsten øje af andre Motiver, hvis jeg vedvæler at påstås, at Interpellationen skal have aabent.

Gloes: Da Ministeren et have kunnet blive her længere, idet de have maatte begive sig til Statsrådet, forekommer det mig nødvendigt at opfatte Interpellationen, intid et ikke længere have hændt Forhånd.

Krieger: Forhåndlings Interpellationen er reelt inod til Minister, som udtrude, og forsvaardt det er rigtigt, at hvis Røjet udtrude, da imorgon ville være ubravne, forekommer det mig klart, at Interpellationen varaae bluet idag. Overhovedet troer jeg, at Sagen ganske simpelt er den, at en Interpellation ikke kan udsettes eller forhæftes, men at den vel kan gjortes. Det forekommer mig klart, at Forhåndlingen ikke kan tage nogen Bekendelsse herom, men at det eneste Mellem, som etter vil bringe Spørgsmålet paa Vand, maa foretage det i saa Hensigende Formoden. Efter hørd her nu et blæser yderst, er det vel sandsynligt, at Røjet af dem, som vildt blive ved Ministeriet, ikke høde imorgon, og Interpellationen vil da forsvaardt være sluttet, men om en Dog Interpellation er en Dogs Interpellation, saa kan dog Spørgsmålet komme igjen imorgon.

Formanden: Det maaer jeg også. Hvis det andre Medlem, som er fremlænt med Interpellationen, ikke vil stille Spørgsmålet aften imorgon, er der maatte ej andet Medlem, som vil giøre det.

Trefchow: Jeg giv det ikke; thi at opfordre Personer, som ikke er tilhørende, til at erlære sig, anfør sig for en Kring, og ejer hørd der er yderst af den sidste Taler er der al Taledund til at an-

tage, at netop de, som jeg opfordrede til at tale, og hvem det uanskelig maa tilkomme at høre, ikke vilde være tilstede.

Gloes: Det synes, da Hørerettighedsordenen ej har bestemt nogen Grense for Interpellationer — og da det ikke kan tankes, at en Beslutning derom ikke fulde kunne tages —, at det maa afhænge af Formanden, og i formanden Hvid af Forhåndlingen, om en Interpellation skal anført sluttet. Det forekommer mig saaledes, at der her maa tages Beslutning, om nærværende Interpellation skal sluttet idag eller ubestemt til imorgon.

Formanden: Jeg troer ikke, at dette kan fikkes under Beslutning af Forhåndlingen, da det vilde være det Samme som at sige, at Forhåndlingen eller dens Pluralitet hunde interpellere. Saaledes sätter Sagen sig for mig, og jeg sat derfor henstille, om Røjet vil opnæge den her dag fremstede Interpellation, i al Galde under en anden Form, nævnslig uden at kunde den saa fremgåt til det efterfølgende Ministerium, som Interpellanten har gjort. Hvis Ingen vil opnæge den, kan jeg ikke kæde end anført Interpellationen for sluttet.

Formanden: Efter den Opfordring, Formanden har fremsat, maa jeg fra mit Vedkommende erlære, at jeg vil opnæge det nye Ministeriums Program, men at jeg, sunder dette ikke indeholder nogen tilhørsbestyrke, hvorfra man kan slutte sig til Harfagen af det nye Ministeriums Tilsættende og den gamle Grænzen, vil til de Medlemmer, som vilde tilhøre af det gamle og indtræde i det nye Ministerium, saaledes som Formanden med Henhøj til Venstregheden i Ministeriet, og hvorefter det nye Ministerium er dannet.

Formanden: Formanden maa jeg anført Motet for sluttet. Dagsordenen for næste Møde, der afholdes imorgon Kl. 12, vil blive: 1) den endelige Behandling af Sagen om et Tilleg til Hørerettighedsordnen § 16; 2) førelsig Behandling af den ikke langsvarede Rigshagsmands (Davids) Forlag om en Forordning i Hørerettighedsordnen § 19, og 3) det af Rigshagsmanden for Proks Kontor Ske Distrik (Grundtvig) fremstalte Forlag om Rekvalitet af en Congres angaaende den danske Sag i Slesvig.